

[Steen Folke]

Arbejdere, funktionærer, en enkelt direktør

På den ene side/på den anden side
 Det er min styrke
 Det er partiets styrke
 Vi er mange, vi har indflydelse
 På den ene side/på den anden side.

Jeg er socialdemokrat
 Pragmatisk, pæredansk
 På det jævne på det jævne
 På den ene side/på den anden side
 Jens Vejmand og forsvarskommandoen
 Vi skal være her allesammen
 Små skridt, fornuftig balance
 Ingen har patent på sandheden
 Folkestyre er kompromis.

Gud/djævel, lysets og mørkets kræfter
 Jeg har aldrig fattet denne Polarisering af virkeligheden, denne

Énøjethed. Ændre verden
 Gøre den beboelig? Ja
 Men for at ændre virkeligheden
 Må vi erkende den
 Pragmatisk, pæredansk
 Hysteri rimer på krig.

Jeg er socialdemokrat
 Jeg sover ikke i parlamentet
 Jeg sover i min seng
 Men dårligt
 Som vel alle der bruger hovedet
 Og ser hvad der sker. Jeg er bange
 Og desværre: Min angst er real
 Fornuft, balance
 På den ene side/på den anden side
 Den gyldne middelvej . . .

Men hvor fanden er den vej
 I det stride panorama
 Det slagsmål af krydsende linjer
 Spirer, startbaner, nedfald og opbrud
 Som er verden idag. Mæreridt og
 Realitet. Hvor går jeg hen?
 Mand i midten, socialdemokrat
 Hvad stiller jeg op
 Med min rummelighed, min fornuft, mit
 Både-og.

Både demokratisk socialisme
 Og de multinationales vækst?
 Ulandenes oprør
 Og kapitalens privilegier?

Afspænding og konfrontation?

»Opløsning af de militære magtblokke«
 (Som vi skriver i programmet)
 Og ja til forcering af *vor* blok
 Ja til Glamours depoter
 Ja til Glamours atombomber
 I en krise
 (Som Glamour sætter i scene?)

Jeg blir vanvittig
 Måske *er* jeg vanvittig
 Er det vi kalder fred
 Andet end forberedelse til krig?
 Sprækker mit hoved? Er min
 Gyldne middelvej, mit valgsprog:
 På den ene side/på den anden side
 Selvbedrag? Min balancegang
 Tegn på en lidelse
 Måske dét psykiaterne kalder
 »Ukorrigerede modsætninger«
*Det regner, men jeg tror det ikke
 Sneen er hvid, men sort.*

Jeg er bange –
 Sofus og Sofie har fået nok
 De stryger ud af Christiansborg
 De værste blir altid tilbage
 Ølgutterne, mapperne, de joviale slidere
 Og mig og min slags
 Der fortsætter pr. refleks
 Tvivlende, håbende
 Pukler os halvt ihjel
 Med dagen og vejen – normer, reformer
 Forespørgsel om myggebalsam
 Lovforslag om juletræsfødder.

Sager sager sager
 For ikke at spekulere
 På dét
 Som blæser os alle ud af rammen.

Fordi vi ikke var nok til at sige nej?
 Fordi vi ikke turde?
 Fordi vi forpassede tiden?

Sengetid
 I morgen går det løs igen
 I morgen stemmer jeg
Mod programmet, *mod* min vilje
 For de riges verdensorden
 For flere kernevåben
 For brinkmanship.